

quantitat recollida amb l'aplicació d'una derrama als associats, amb una participació d'import voluntari d'un mínim de DUES MIL PESSETES, els ingressos de les noves afiliacions i, naturalment, la generosa aportació de la senyora Mercè Ribas i Seva, vídua Vilanova, permeteren convertir en realitat una aspiració intensament desitjada. L'operació es formalitzava l'estiu del 1973. Per acord unànimе es decidia inscriure la finca com a propietat municipal, podent-ne disposar indefinidament el C.E.R. com a seu social. En cas de dissolució de la Societat, els locals només es podran destinar a activitats esportives, culturals i recreatives.

Al mes de febrer del 1974 es celebrava la festa de col·locació de la primera pedra. Els jardins ja eren escenari al mes d'agost del Concert de Sardanes i Cançons, i per la Festa Major, del festival infantil, actes que l'any anterior s'havien portat a terme a la sala de festes "La Palmera". A la sala s'hi feia el primer ball la diada de "l'Aplec de Sant Martí". La inauguració oficial va tenir lloc just un any després de la festa de la "primera pedra". Dintre les possibilitats, tant d'espai com econòmiques s'ha de considerar que se n'ha tret molt de profit. Uns locals aptes per a tots i per a tothom. Sempre recordarem com a curiositat la resposta d'aquella persona quan li varen preguntar què era el C.E.R. Va contestar: "Uns locals creats per la joventut on no és negada l'entrada a ningú". Efectivament, si ens referim al cafè, proporcionava l'oportunitat de disposar d'un lloc d'esbarjo quan s'havien anat tancant progressivament Can Bofill, Can Panxo, Can Trenta, Ca l'Hereu, Can Diego, Pekin... Si parlem dels locals de jocs, permeten complaure les aficions de cadascú, el jardí és destinat a múltiples utilitats, i quant a la sala d'actes, gairebé es pot considerar que la paraula "polivalent" va ser instaurada per qualificar una instal·lació que reünís les seves característiques. Tan criticada que ha estat i ha servit per a tot. Concerts de tota mena, teatre, desfilades de models, cine, ball, conferències, assemblees, mítings, karate, eleccions, exposicions de flors, judo, actuacions d'esbarts, campionats de tennis de taula, representacions de play back, quina... fins i tot convits de bateig i casaments.

Progressivament s'han anat reelegint o renovant els càrrecs, atenent al previst en els estatuts, per cert no sempre amb facilitats. Disposar dels locals brindava abundoses oportunitats. No sempre han estat aprofitades. Sigui pel motiu que sigui, s'han anat creant associacions que podien molt bé integrar-se al C.E.R, formant-ne una secció. No ha estat així, han preferit no entrar-hi i gaudir d'una autonomia relativa que els obliga a tenir locals precaris i, el que és pitjor, a provocar l'absurda duplicitat d'actes que no afavoreix ningú. Potser si totes les entitats estiguessin completament unides i hi hagués un lligam permanent es podrien aconseguir fites que en accions aïllades no són factibles.